ACTIVITATE LABORIOASĂ — REZULTATE DE MARE PRESTIGIU

(Urmare din pag. 1)

creta ascund aceste izbînzi? Cum au reușit antrenorii emeriți Nicolae Nedef și Oprea Vlase să pună pe picioare, la cel mai înalt nivel, o cu totul altă garnitură decît cea care a triumfat cu 4 ani în urmă la „Palais du handball"?

Semnificațiile acestei victorii sînt mai adînci. Ele reprezintă rezultatul direct al unei largi mișcări handbalistice la care asistăm în țara noastră de mai multă vreme. Dacă tineri ca Adrian Cosma, Werner Stockl, Radu Voina sau Constantin Tudosie s-au dovedit capabili spre a prelua, din mers, ștafeta de la Ojelea, Samungi, Nica, Goran sau Popescu este și pentru că la această oră, numărul echipelor de școlari s-a triplat, că cel al jucătorilor este de ordinul zecilor de mii, toți angrenați într-un sistem competițional judicios alcătuit. Succesul îl datorăm și numeroșilor tehnicieni, mulți dintre ei de-a dreptul necunoscuți, veșnic în căutarea unor diamante care, pe diferite trepte ale instruirii, capătă străluciri deosebite.

Avem o școală a handbalului pe care o recunoaște întreaga lume, o adevărată familie bazată pe dragoste, înțelegere și respect reciproc. Luni seara, la aeroport, Gruia îl îmbrățișa pe Birtalan și amîndoi aveau lacrimi în priviri. Otelea îl săruta pe Dată, iar „bătrînul" Otto Telman strîngea mîinile tuturor: „Bravo băieți, ați fost minunați!"

Condițiilor tot mai bune asigurate de partid și de stat mișcării noastre sportive, handbaliștii, sportivii și tehnicienii noștri le-au răspuns cu o muncă perseverentă, hotărîtă, cu continue căutări și refuzul abdicării în fața oricăror greutăți. În perioada care s-a scurs de la ediția franceză a C.M. și pînă astăzi, echipa națională s-a aflat de mai multe ori în momente de cumpănă. Dar antrenorii noștri, deși au dat credit deplin tinerelor talente, celor hotărîți la orice sacrificiu pentru a atinge treptele cele mai înalte ale măiestriei sportive, au știut să se orienteze cu calm și luciditate, au învățat din greșeli și înfrîngeri, aruncînd în luptă la ora H poate cel mai perfect mecanism de joc pe care naționala română l-a probat vreodată în marile competiții. Și astfel, schimbul de generații a urmat o linie cursivă, ascendentă, menținînd „7"-le reprezentativ român în vîrful piramidei.

Cineva scria că acești băieți au o construcție interioară aparte, că resursele lor sufletești sînt cu totul deosebite. Și așa au fost și învingătorii de la Paris, și cei de la Dortmund sau Praga. Și noii tineri noștri care reprezintă cu cinste tricolorii în marile confruntări.

La Berlin, handbalul românesc a dat cu brio un nou examen. Și l-a trecut cu „magna cum laude". Dar misiunea acestor minunați ambasadori ai sportului românesc este încă departe de a fi încheiată. Cu toți sînt tineri, viguroși, capabili încă de alte performanțe răsunătoare. Să cinstim cum se cuvine acest nou succes, să dăm campionilor ce li se cuvine. Să nu uităm însă nici un moment că la orizont se și profilează J. O. de la Montreal și că singurul titlu care lipsește din panoplia handbalului românesc este cel olimpic. Adversarii noștri vor fi cu siguranță mai bine înarmați, mai ambițioși decît pînă acum. Noua echipă a României are încă destule resurse pentru a realiza ceea ce nu a reușit nimeni în lume!

fotbal

ULTIMELE PREGĂTIRI ALE JUNIORILOR PENTRU MECIUL DE LA PASSAU

SÎMBĂTĂ IMPORTANTĂ CONFRUNTARE CU SELECȚIONATA R.F. GERMANIA

● Naghi — Hurloi — Balaci, o linie de mijloc în care antrenorii Ardeleanu și Voinescu își pun mari speranțe

La sfîrșitul acestei săptămîni (sîmbătă) noua reprezentativă de juniori a României va susține, la Passau, cel mai greu examen al ei. **Moraru, Cotigă, Elisei, Balaci, Hurloi, Grosu** și coechipierii lor vor avea de înfruntat un adversar deosebit de puternic, selecționata **R. F. Germania**, cîștigătoarea turneului de la Monte Carlo din toamna anului trecut și clasată, recent, pe locul trei în turneul de la Tașkent, cîștigat de „11"-le juniorilor **U.R.S.S.**

Meciul, programat pe stadionul din orașul de la granița cu Austria, are un caracter oficial, fiind prima manșă a dublei confruntări dintre cele două echipe, în urma căreia va fi cunoscută una din viitoarele participante la turneul final U.E.F.A., ediția 1974, organizată de federația suedeză de specialitate. Returul întîlnirii de la Passau se va disputa la **București** (3 aprilie), dar hotărîtoare pentru calificare, considerăm noi, rămîne partida de sîmbătă. **Dacă echipa noastră va reuși, pe terenul adversarei, o comportare meritorie, drumul ei spre un nou turneu final poate deveni accesibil.**

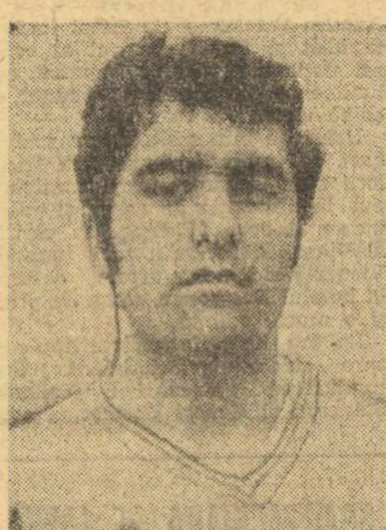
Dar misiunea juniorilor „tricolori" are o maximă dificultate. Toată lumea este de acord cu acest adevăr. Asta nu înseamnă, însă, nicidecum că echipa noastră pleacă la **Passau** deja învinsă. Dimpotrivă, pregătirile efectuate în ultima vreme s-au accentuat, antrenorii **Constantin Ardeleanu** și **Ion Voinescu** căutînd să rodeze, în cît mai multe meciuri de verificare, „11"-le cu care vor aborda partida de la **Passau**. Pe aceste coordonate s-au înscris meciurile din actualul sezon, cu **Metalul București, Celuloza Călărași, Bulgaria** (la Sofia) și **Voința București**. Ultimul dintre aceste meciuri, cel cu Voința, s-a disputat duminică și a fost cîștigat cu 1—0, de echipa de juniori. A marcat **Culea**, în prima repriză. N-au jucat, în această partidă, **Moraru, Lung, Pătrașcu, Hurloi, Cotigă, Balaci, Ungureanu** și **Leac**, lăsați să evolueze în echipele lor de club în etapa de duminică a campionatului diviziilor A și B.

După meci, juniorii au rămas în București, luni revenind la lot și cei opt jucători mai sus amintiți. Ieri, echipa a susținut, pe stadionul Republicii, un nou joc de **verificare**, avînd ca partener de întrecere pe liderul seriei a II-a a campionatului republican de juniori, **Steaua „23 August"**. S-au jucat două reprize a cîte 30 de minute, reprezentativa cîștigînd cu scorul de 5—0 (3—0) prin golurile marcate de **Vrînceanu, Grosu** (3) și **Leac**.

Iată și echipa folosită: **Moraru — Pătrașcu, Agiu, Ungureanu, Elisei — Naghi, Hurloi, Balaci — Șurenghin, Grosu, Vrînceanu**. Au mai jucat: **Cotigă, Leac** și **Culea**.

Astăzi, de la ora 14, pe același stadion, lotul va întîlni echipa de juniori **Progresul**. Va fi ultimul meci de verificare înaintea plecării spre **Passau**, care va avea loc mîine, la ora 9,20 de pe Aeroportul Otopeni. Echipa va călători cu avionul pe ruta **București — Frankfurt — München**, iar din orașul viitoarei finale a Campionatului mondial din acest an și pînă la **Passau**, cu autocarul.

Laurențiu DUMITRESCU

COTIGĂ

VRÎNCEANU

PE TEMELE JOCULUI

SE POT ÎNSCRIE GOLURI ȘI DIN AFARA CAREULUI!

Casetele tehnice ale cronicilor ne pun din nou (pentru a cîta oară?) în fața unui trist adevăr: **se șutează destul de puțin la poartă și atunci cînd, în sfîrșit, jucătorul X se decide o face fără suficientă convingere. Asta din punctul de vedere** al FRECVENȚEI, pentru că din acela al PRECIZIEI lucrurile stau și mai rău.

Cîteva exemple, la acest din urmă capitol, sînt cît se poate de concludente: în 90 de minute, duminică, **Petrolul** a șutat o singură dată pe spațiul porții, **U.T.A.** și **Rapid** — de două ori, **Sportul studențesc** și **C.S.M. Reșița** — de trei ori, **A. S. Armata Tg. Mureș** — de patru ori.

Și atunci, de unde să vină mult așteptatul gol? De către echipe, de către antrenori, de către public...

Ne „răspunde" la această întrebare jucătorul brașovean **Györfi**, cel care, printr-o reușită recentă, sîmbătă, în timpul jocului Steagul roșu — Universitatea Craiova, ne-a oferit subiectul rubricii noastre de astăzi.

GOLUL VINE ȘI DIN ȘUTUL EXPEDIAT DIN AFARA CAREULUI, de la 20 m, 25 m și chiar de la 30 de metri, acolo unde marcajul, mai puțin sever al adversarului, permite, în condiții mai bune, o asemenea execuție tehnică. Printr-un asemenea șut — expediat pe un teren desfundat, cu o minge grea — Györfi a pus capăt suspansului existent o lungă perioadă de timp pe tabelă (pînă în minutul 75), iar dacă apelăm și la exemple oferite de prima etapă a returului vom vedea că **Iordănescu** (la Reșița) și **Oblemenco** (la Craiova) au deschis scorul, în meciurile respective, tot prin **șuturi trimise de la distanță, deci din afara careului.**

Apelînd la aceste puține, dar elocvente exemple la temă, ne amintim, vrînd-nevrînd, și de alți (mulți) fotbaliști, din trecut (Dobay, Baratki, Marian ș.a.) sau aflați în activitate **(Dumitrache, Neagu, Dumitru, Broșovschi ș.a.)** ai căror șut, hotărît și precis a decis, nu o dată, soarta partidelor.

Ce au știut înainte de toate acești fotbaliști cu personalitate, punînd preț pe șutul de la distanță?

Că întotdeauna, dar, mai ales, AZI, înăuntrul suprafeței de pedeapsă, superbetonată, superzăvorită, e mai greu să obții o poziție comodă de șut, un culoar favorabil, că în locul unei acțiuni ofensive excesiv elaborată, este indicat, cînd și cînd, să preferi procedeul mai simplu și, nu o dată, mai sigur — **lovitura la poartă.**

Alternat, de pildă, cu „un-doi"-urile și „triunghiurile", șutul la poartă, din afara careului (unde, repetăm, criza de timp și de spațiu este mai puțin acută), conferă și necesarul element de surpriză tuturor procedeelor cărora le sporește procentul de eficacitate, știut fiind că, în fața unor mijloace — arme mai variate, mai complexe, sistemele defensive se desfac mai ușor.

Fotbaliști, lăsați în cabină teama șutului de la distanță! Întrebați pe... portari cît de eficace sînt ele, loviturile, hotărîte, precise, de la distanță! **Oprea**, de pildă, sîmbătă, nici n-a avut timpul să vadă cum **Györfi** a expediat balonul în plasă, sus la păianjen, printr-un șut de la peste 20 de metri.

Gheorghe NICOLAESCU

SĂLILE DE SPORT BUCUREȘTENE

(Urmare din pag. 1)

grăbit spre vestiare. Acele ceasornicului arătau ora 12, deci se apropia o nouă zi de școală.

Nici nu ieșiseră bine din sală micii handbaliști, că locul lor a fost luat de cîțiva „giganți" — baschetbaliștii de la Voința.

Un nou antrenament interesant și apoi altul — tot al Școlii sportive nr. 2, și tot condus de profesorul P. Simion, deci tot de handbal.

Fără „timpi morți", sala Constructorul, primitoare și curată, are un program non-stop, fiind folosită intens, așa cum trebuie...

NICI O CLIPĂ DE PAUZĂ LA FLOREASCA

În după-amiaza vizitei la complexul sportiv Floreasca, sala principală era afectată voleiului, celor 6 echipe masculine care își disputau ultimul turneu final al campionatului. În spatele tribunei a doua, vreo două duzini de judoka făceau antrenament și un zgomot care atrăgea atenția puținilor spectatori veniți la volei. De altfel, în fiecare dintre după-amiezile următoare, la locul respectiv, și-au făcut apariția... kimonourile. Sala de scrimă, închisă pentru reparații, era cufundată în liniște. În schimb, din bazinul acoperit răzbătea zarva produsă de înotători și poloiști. Program non-stop pînă seara tîrziu. I-am urmărit, mai întîi, pe componenții lotului național de polo, apoi am asistat la antrenamentul divizionarei A, „Clubul sportiv școlar". Antrenorul Paul Niculescu, după ce și-a supus elevii unei reprize de haltere, le-a dat drumul în bazin pentru o jumătate de oră de pase. A urmat apoi o intensă repriză de înot specific poloului și antrenamentul s-a încheiat tîrziu cu un joc-școală. Antrenament serios, obositor, dar cu folos pentru tinerii poloiști de la C.S. Școlarul.

TOATE BUNE — SAU APROAPE BUNE — LA PROGRESUL...

...Joi 7 martie, aproape de ora 5 după-amiază. Afară viscolește virtos, parcul din strada Dr. Staicovici este acoperit de o mantie albă, mai potrivită lui ianuarie decît lunii mărțișorului. Vizităm din nou, după cîteva săptămîni, baza sportivă de la Progresul, pe care o găsisem — într-o după amiază cu vreme mai puțin aspră — asaltată de sportivi ai clubului.

„Împinși" de vînt, ne îndreptăm spre sala mare. Cine ar scoate capul pe o vreme ca asta? Ne abatem totuși din drum, căci larma unor glasuri ne îndeamnă să zăbovim cîteva clipe la marginea terenului de fotbal cu zgură. De-a latul terenului, cîțiva băieți în treninguri joacă o „miuță" la porți mici. Sînt copiii lui **Nicolae Gorgorin**. Din cînd în cînd se aude vocea „meșterului": „pas, pas, fără preluare". Ce ușor va fi jocul — gîndim — la vară, pe gazon!...

Zgribuliți, o pornim spre sală, dar în curînd, ne convingem că excepția nu e... excepție. Drumul ni se încrucișează cu acela al grupei de atleți (semifondiști juniori) pregătită de antrenorul **Dumitru Buiac**. Profesorul Buiac ne spune că nu poți antrena semifondiștii în sală, că dumnealui știe un loc foarte bun, la Grădina Botanică și cei 7 juniori se grăbesc să-i ajungă pe maratoniștii **Maxinciuc** și **Stoian** care au plecat într-acolo mai devreme. Îl rugăm să ne spună, ca unul de-al casei, cum sînt folosite sălile clubului. **„Sălile de scrimă și lupte sînt pline întotdeauna. La fel și sala de box (sport care, după o perioadă de regres la clubul nostru, se mișcă mai bine în ultimul timp). Una din sălile de forță o folosim noi, atleții. (Acum, în mod normal, ar fi trebuit să se afle aici colegul meu Petrescu, dar azi după-amiază lucrează la „23 August", pentru că sîmbătă și duminică sînt campionatele naționale ale juniorilor), cealaltă însă stă goală. Aici se antrenau halterofilii, dar secția de haltere s-a desființat".** Cînd s-a desființat? întrebăm. **„De cîteva luni, dar am mai văzut din cînd în cînd cîte un puști pe aici".** Antrenorul Buiac ne conduce apoi la sala de haltere — încuiată, într-adevăr. Femeia de serviciu nici nu știa pe unde mai e cheia, o găsește, în sfîrșit. Sala e, altminteri, foarte bine utilată și curată. Este păcat că stă degeaba. Însoțitorul nostru ne spune că ea ar putea fi folosită de sportivii altor secții ale clubului, dar ei sînt, se pare, refractari la... greutăți.

Trecem pe lîngă sala de box, unde antrenorii **I. Vasilov** și **M. Voinea** lucrează împreună, elevii lor schimbînd, rînd pe rînd, corzile, perele, puching-ball-urile și celelalte aparate.

Ajungem, în cele din urmă, și la sala mare, unde tovarășul **Boghianu**, „omul sălii", tocmai schimba fileul de tenis (au avut antrenament tenismanii lui **S. Crevenciuc** — fiecare puțin mai înalt decît racheta — care acum pleacă cuminți acasă, însoțiți de profesorul lor) cu cel de volei. Echipa „mare" a băieților, antrenată de **Nicolae Sotir**, se pregătește pentru turneul final de la Ploiești (locurile 7—12). O încălzire lungă, de aproape o oră, și apoi un meci de verificare în compania formației Electra din Divizia B.

În sală își fac apariția baschetbalistele antrenorului D. Leabu. Părăsim sala, deoarece se apropie ora transmisiei meciului de handbal cu Cehoslovacia. În hol ne atrage atenția o frumoasă gazetă de perete a secției de baschet, unde este afișat ciclul săptămînal de antrenament al echipei feminine. Reținem că toate lecțiile se încheie cu un circuit de pregătire fizică generală și o alergare de 800 m. Și mai aflăm, de la rubrica „coș" (pozitivă), fruntașele echipei: **A. Riga, M. Sandu** și **L. Grecu**, care n-au lipsit de la nici un antrenament. Iar la colțul intitulat „fault", Constanței Ivănescu și Mariei Putineiu li se atrage atenția că vor fi pedepsite cu... greșeală personală.

...Afară, ne întîlnim din nou cu grupa de... căciulițe a semifondiștilor, care și-a terminat „excursia" la grădina Botanică. Așadar, la Progresul multe lucruri bune, cu excepția sălii de haltere...

ȘI „FERESTRELE" FORTUITE DIN GIULEȘTI TREBUIE... UMPLUTE!

La această nouă vizită a noastră în Giulești, înainte de ora prînzului, numai fotbaliștii clubului Rapid se aflau în întreg complexul. Tocmai ieșeau de la sala de jocuri, unde se ascunseseră de vifornița de afară, pentru a efectua antrenamentul prevăzut în vederea partidei de la Pitești. Celelalte săli — de box, de lupte, de haltere — și popicăria erau încuiate. Am consultat programul sălii de jocuri și am constatat că, totuși, la ora aceea trebuia să se desfășoare antrenamentul echipei feminine de baschet Rapid. Administratorul bazei ne-a explicat că baschebalistele au plecat la Cluj pentru a susține meciul de campionat, lăsînd deci o „fereastră" întîmplătoare în sală. „Programul este concentrat după-amiază începînd de la ora 14" — a adăugat el. Știam însă că în alte dăți sportivii juniori (dintre școlarii care au de obicei ore după-amiază) veneau în cursul dimineții să efectueze pregătirea.

Am revenit, firește, mai tîrziu în Giulești. La sala de box, vreo 10 juniori — exersau la „pere" croșeuri, uppercut-uri, „directe", iar doi chiar pe ring. Alți 6—7 stăteau în cerc, ascultînd indicațiile maestrului **Mihai Fulea**, care îl înlocuia pe antrenorul Luca Romano, plecat la Iași cu alți boxeri la „Centura Moldovei".

„Sînt cîțiva dintre noii veniți — ne spune M. Fulea — **cărora vreau să le dau, înainte de începere efectivă a lucrului, cîteva sfaturi folositoare pentru orice începător".** Mai rămînem să privim pe tinerii pugiliști angajați în lupta cu inerții „adversari" apoi — la plecare — observăm că pe programul afișat figurase totuși încă un antrenament între orele 9 și 12!

Și sala de lupte își deschisese ușile. Antrenorul **Marin Belușica** tocmai schimba grupele: 20 de juniori își încheiaseră programul, iar locul lor se pregăteau să-l ia vreo 9 seniori de la greco-romane. Pînă ce noua grupă și-a executat încălzirea de rigoare, antrenorul a deschis caietul și ne-a prezentat planul lecției hotărîte pentru ziua respectivă. Apoi a început... lupta cu manechinele.

Alături, la sala de haltere și culturism, e liniște. La o masă, aplecat asupra unor fișe sportive, antrenorul lotului olimpic, Gh. Mănăilescu fusese chemat să vegheze antrenamentele după-amiezii. Cîțiva culturiști tocmai se pregăteau să înceapă exercițiile. Aflăm că antrenorii V. Lefter și D. Hitru sînt plecați la Iași, la campionatele pe echipe...

Înfruntînd vijelia de afară, luptătorii de la „libere" au ieșit pe terenul de handbal, însoțiți de antrenorul **Vasile Pătrașcu**. Nu poți să nu le admiri bărbăția. Condițiile îngreuiate în care lucrează le vor sluji, cu siguranță, pentru întărirea capacității fizice.

Și la această oră în sala mare de jocuri e liniște. Doar **„nea Stoian"**, responsabilul sălii, stă în așteptarea vreunei echipe și din cînd în cînd, mai aruncă o privire pe programul care, zadarnic, are încărcată „rubrica zilei" cu pătrățele multicoloare pe care stau scrise numele antrenorilor și ale disciplinelor sportive. **„A fost mai devreme PLOCON cu fetele de la volei, a făcut puțină mișcare și a plecat. Are turneul final abia la sfîrșitul lunii și nu vrea să forțeze de pe acum, căci fetele sînt cam obosite după maratonul de la Iași"** — ne spune el cu autoritatea cunoscătorului. Apoi, privind din nou programul, continuă: **„Urmează la rînd voleibaliștii, dar ei au preferat să țină antrenamentul la Ploiești, pentru a se acomoda cu sala care găzduiește turneul masculin al plutonului doi. În lipsa lui și-a anunțat dorința de a face antrenament VASILE PAVEL, care trebuie să sosească cu junioarele...".**

La toate celelalte săli ale Giuleștiului, activitatea este în toi. Antrenamentele se succed cu precizie.

Dar apar încă destule „ferestre" în programul sălilor Giuleștiului, care oferă totuși condiții bune pentru pregătire. Mai trebuie, deci, făcut ceva pentru utilizarea fără întrerupere a acestor baze. Căci sînt destule unități de performanță care nu au asemenea condiții de pregătire și care ar fi bucuroase să închirieze... „ferestrele" ce apar în Giulești.

DOUĂ ORE ALĂTURI DE CEI MAI BUNI JUDOKA

Pe aleile Complexului sportiv „23 August" se așezase zăpadă multă. Am dat o raită pe la piscina acoperită, pe la sala de atletism și pe la cea de gimnastică, notîndu-se în carnet prezența sportivilor, buna desfășurare a antrenamentelor și condițiile excelente de lucru. Ne-am oprit, însă, mai mult la micuța sală de judo, unde se găseau atunci componenții lotului reprezentativ.

Pe imensa saltea albastră, care acoperea întreaga pardoseală, 18 judoka, cei mai buni din țară, efectuau — pe perechi — diferite procedee, la comanda antrenorului Gheorghe Donciu. *Într-un colț, stătea liniștită o halteră (de 120 kg) pe care o ridicase cu cîteva minute în urmă cel mai puternic judoka din lot,* Ionel Lazăr. *E drept, bara de oțel se oprise în dreptul pieptului, dar chiar și așa performanța tînărului sportiv este demnă de remarcat.*

Privim în continuare antrenamentul, notîndu-ne numele celor care dovedesc mai mult zel: Lazăr Moldovan, Alexandru Filip și Ștefan Pop. *Despre acesta din urmă, antrenorul Donciu ne spune că și-a scos ghipsul de cîteva zile. Se accidentase în semifinala Campionatelor internaționale ale Cehoslovaciei, unde a cucerit, totuși, medalia de bronz. Dar lista remarcaților nu se încheie aici. Îi mai adăugăm pe* Cornel Roman *și* Mircea Notopol, *ambii de la categoria 70 kg. În sfîrșit, atenția ni se oprește asupra semigreului* Gheorghe Boșcu, *revenit în lotul reprezentativ după o destul de lungă absență cauzată de abateri de la disciplină. Acum caută (și reușește!) să fie un exemplu; se pregătește cu zel, muncește din răsputeri, vrînd nu numai să șteargă impresia nefavorabilă, ci să obțină cît mai multe laude din partea antrenorului.*

Într-un tîrziu se aude semnalul de încheiere a celor două ore de pregătire. Băieții se îndreaptă întîi spre asistentul medical Gheorghe Saramat, *care le ia pulsul, apoi se aliniază pentru tradiționalul salut. Pe chipurile lor se citește oboseala, dar nimeni nu recunoaște că a obosit! La orizont se află Campionatele Europene și din cei 18 judoka pe care i-am urmărit vor pleca doar 7. Firește, cei mai buni...*

dintre sute de rapoarte

Mulțumiri și... nemulțumiri

Citind cele scrise de conducătorii partidelor din etapa a II-a a returului, în foile de arbitraj, o concluzie se desprinde net, și anume aceea că arbitrii au fost mulțumiți de atitudinea jucătorilor și, în bună măsură, și a spectatorilor, ceea ce le-a ușurat mult sarcina, contribuind și la normala desfășurare a partidelor. Singura excepție s-a înregistrat la **Bacău**, unde jucătorii de la U.T.A., în general disciplinați, au protestat îndelung împotriva loviturii de la 11 metri, ratată apoi de Dembrovschi. Cum infracțiunea a fost reală — observatorul federal **Cornel Simionescu** notează cu 10 arbitrajul lui **Otto Anderco** — nu putem să conchidem decît că nervozitatea jucătorilor arădeni a fost determinată de perspectiva de a pierde meciul „pe potou". Este o explicație. Nu, însă, și o scuză...

Dintre aprecierile la adresa jucătorilor, le-am reținut pe cele ale lui **Chevorc Ghemigean**, care a condus partida de mare tensiune de la Cluj, unde gazdele au înscris golul victoriei doar cu cîteva minute înaintea fluierului final. Și, totuși, scrie **Chevorc Ghemigean — „am fost impresionat de sportivitatea ambelor echipe** (n.n. C.F.R. și A.S.A. Tîrgu Mureș), **ceea ce a înlesnit realizarea unui joc de o rară frumusețe".** De altfel, sub aspectul calității jocului, etapa a marcat un evident progres față de meciurile din etapa inaugurală a returului, observatorii federali declarîndu-se mulțumiți de nivelul tehnic și spectacular al unui număr de șapte dintre cele nouă partide ale etapei.

Dar, dacă arbitrii au, în general, cuvinte de laudă la adresa fotbaliștilor și a spectatorilor, să vedem dacă și aceștia sînt tot atît de satisfăcuți de „cavalerii fluierului". În două cazuri, se pare că nu. Și pe bună dreptate. Astfel, a surprins decizia lui **Aurel Bentu** care, în minutul 82 al partidei de la **Petroșani**, a acordat o lovitură de la 11 metri în favoarea gazdelor. Surpriza este cu atît mai mare, cu cît **Aurel Bentu** este unul dintre bunii noștri arbitri și chiar în meciul în chestiune a avut o prestație bună pînă în minutul cu pricina. Dar, observatorul federal, antrenorul emerit **Coloman Braun-Bogdan** are același punct de vedere ca și al cronicarului nostru, spunînd că Aurel Bentu **„a acordat o lovitură de la 11 metri, după părerea mea, nejustificată".** Se pare că fluierul arbitrului l-a surprins și pe jucătorii... Jiului, unii dintre ei manifestîndu-și, în prima clipă, nemulțumirea că arbitrul a oprit faza!

Dimpotrivă, în întîlnirea de la **Pitești**, arbitrul, **Gh. Manole**, n-a acordat **Rapidului** ceea ce i se cuvenea: un penalty. Și asta, la scorul de 1—0 pentru **F. C. Argeș**, ceea ce pune sub semnul întrebării rezultatul final, oricît de netă ar fi fost dominarea argeșenilor în acest meci. Dar arbitrii nu sînt prezenți pe teren pentru a suplini neșansa unei echipe sau alteia. Desigur, un rezultat de egalitate, în eventualitatea acordării și transformării loviturii de la 11 metri, ar fi nedreptățit echipa locală. Dar, asemenea nedreptăți, frecvente în fotbal, nu trebuie... reparate de către conducătorii jocurilor. Prezent la meci, în calitate de observator federal, fostul arbitru internațional **Mircea Crutescu**, notînd arbitrajul cu 8 (n.n. nu e prea mult?), îi reproșează totuși, **„marea greșeală de a nu fi acordat Rapidului o lovitură de la 11 metri".**

Ne-a atras atenția și raportul observatorului federal **Traian Tomescu, asupra arbitrajului lui Alexandru Pîrvu,** în meciul de la **Iași**, în care i se reproșează acestuia faptul că n-ar fi fluierat două penalty-uri în favoarea gazdelor. Orice s-ar spune, sîntem surprinși auzind că un arbitru n-ar fi acordat **ECHIPEI GAZDĂ**, nici măcar una din cele două lovituri de la 11 metri meritate! Și, surpriza nu se oprește aici, de vreme ce, după joc, în cabine, **Ilie Oană** l-a felicitat pe arbitru, declarînd totodată: **„Au cîștigat cei mai buni".** Mai înțelege ceva!

Jack BERARIU

CAMPIONATUL ECHIPELOR DE TINERET-REZERVE

1. STEAUA	19	13	3	3	40—15	29
2. Univ. Craiova	19	12	2	5	30—18	26
3. Dinamo	19	9	4	6	17—11	22
4. U.T.A.	19	8	4	7	29—22	20
5. F.C. Argeș	19	7	6	6	30—24	20
6. Rapid	19	8	4	7	23—19	20
7. Politehnica Tim.	19	9	2	8	24—27	20
8. Petrolul	19	8	3	8	28—25	19
9. Steagul roșu	19	8	3	8	21—24	19
10. „U" Cluj	19	7	4	8	25—20	18
11. F.C. Constanța	19	7	4	8	29—35	18
12. Sportul stud.	19	8	2	9	20—28	18
13. C.S.M. Reșița	19	6	6	7	21—31	18
14. Politehnica Iași	19	7	3	9	22—25	17
15. Sport Club Bacău	19	7	3	9	25—33	17
16. A.S.A. Tg. Mureș	19	7	2	10	26—29	16
17. C.F.R. Cluj	19	7	2	10	25—36	16
18. Jiul	19	4	1	14	21—34	9

AGENDĂ BUCUREȘTEANĂ

SÎMBĂTĂ 16 MARTIE

● **Stadionul Giulești**, ora 16: Rapid — Steagul roșu (Divizia A); ora 14: Rapid — Steagul roșu (tineret-rezerve).

DUMINICĂ 17 MARTIE

● **Stadionul Republicii**, ora 16: Sportul studențesc — „U" Cluj (Divizia A);

● **Stadionul Politehnica**, ora 11: Sportul studențesc — „U" Cluj (tineret-rezerve);

● **Terenul Autobuzul**, ora 11: Autobuzul — C.S. Tîrgoviște (Divizia B);

● **Terenul Olimpia**, ora 12,30: Unirea Tricolor — Laromet (Divizia C);

● **Terenul Sirena**, ora 11: Sirena — Dinamo Slobozia (Divizia C);

● **Stadionul Progresul** (terenul 2), ora 11: Electronica — Olimpia Giurgiu (Divizia C);

● **Terenul Steaua** (Ghencea), ora 11: Șoimii TAROM — Argeșul Mihăilești (Divizia C);

● **Terenul T.M.B.**, ora 11: T.M.B. — Flacăra roșie (Divizia C);

● **Terenul Laromet**, ora 11: Tehnometal — I.O.R. (Divizia C).

MÎINE, CUPLAJ PE STADIONUL REPUBLICII

Mîine, în Capitală, se va disputa un cuplaj de partide amicale pe stadionul Republicii. De la ora 14.30 Sportul studențesc va întîlni echipa Abatorul, urmînd ca, de la ora 16.15, Progresul să joace în compania formației suedeze Karlskrona A.J.T.

POLITEHNICA IAȘI — CLUB DE FOTBAL

Ieri, la Iași, s-a constituit clubul de fotbal Politehnica. Președinte de onoare a fost ales profesorul Nicolae Boțan. **Din noul birou al clubului fac parte 11 persoane.**

Vicepreședinte salariat va fi Mihai Bîrzan, **fostul coordonator al Centrului de copii și juniori Politehnica. De organizarea competițiilor va răspunde** Cornel Costeș, **iar de problemele de ordin economic se va ocupa** Gheorghe Cumpănă.

D. DIACONESCU-coresp.

REȘIȚEANUL FLOREA ȘI-A RELUAT PREGĂTIRILE

Extrema stîngă a reșițenilor, **Florea**, a suferit în ianuarie o operație de ligamente colaterale, la piciorul drept. Zilele trecute **Florea** a reînceput pregătirile cu echipa sa, pentru început mișcări de reacomodare a piciorului drept cu efortul.

Meci internațional de fotbal

A.S. TRIUMF — A.J.T. KARLSKRONA 4-2 (4-0)

Ieri după-amiază, pe stadionul Triumf din Capitală, s-a disputat întîlnirea internațională de fotbal dintre divizionara C, Triumf și formația suedeză A.J.T. Karlskrona. După o repriză în care gazdele au practicat un fotbal curat, în viteză, cu schimbări de locuri derutante, surprinzînd deseori apărarea oaspeților, înscriind de patru ori prin Stan, Simion (2) și Svensson (autogol), a urmat o a doua repriză, mai echilibrată. Jocul suedezilor a devenit mai realist și s-a materializat prin două goluri ale înaintașului Bo Andersson. Bun arbitrajul lui I. Pop **(Fl. Sandu).**

LOTO PRONOSPORT *informează:*

CÎȘTIGĂTORII EXCURSIILOR ATRIBUITE LA TRAGEREA EXTRAORDINARĂ LOTO A MĂRȚIȘORULUI DIN 1 MARTIE 1974

Categoria N (excursii în Iugoslavia de cîte 2 locuri plus diferența în numerar pînă la 25.000 lei): 1. Végh Istvan — Arad; 2. Tudor Simion — Rm. Sărat; 3. Spinu Maria și Stîngă Constantin din București

Categoria O (excursii TURUL POLONIEI de cîte un loc plus diferența în numerar pînă la 5.000 lei): 1. Kanabe Gherasim — Brașov; 2. Iaru Maria — com. Somartin, jud. Sibiu; 3. Aristotel Octavian — com. Vîlcelele jud. Buzău; 4. Sechelean Olga — Gherla jud. Cluj; 5. Manole Victor — Constanța; 6. Marcu Vasile — Călărași; 7. Tătaru Marin — com. Găujani jud. Ilfov; 8. Bănică Ilie — Călimănești jud. Vîlcea; 9. Constantinescu Costache — București; 10. Pascu Ion — Potlogi jud. Dîmbovița; 11. Iancu Ilie — București.

● Se aduce la cunoștința participanților la concursul Pronosport din 17 martie a.c., că meciul VIII. Rapid — Steagul roșu se înlocuiește cu meciul Lanerossi — Napoli, făcîndu-se cuvenitele rectificări pe afișele și fluturașii concursului respectiv. Dar iată cum arată acest program: I: ASA Tg. Mureș—Dinamo; II: Universitatea Craiova — Politehnica Timișoara; III: FC Constanța — Jiul; IV: CFR Cluj — Politehnica Iași; V: Sportul studențesc — Universitatea Cluj; VI: Petrolul — SC Bacău; VII: CSM Reșița —FC Argeș; VIII: Lanerossi — Napoli; IX: Cesena — Bologna; X: Fiorentina — Torino; XI: Internazionale — Lazio; XII: Juventus — Milan; XIII: Sampdoria — Genoa

● Tragerea Pronoexpres de astăzi va fi televizată direct din Studioul de Televiziune cu începere de la ora 19.10.

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 10 MARTIE 1974

Categoria I (12 rezultate): 12 variante 10% a 9 012 lei.

Categoria a II-a (11 rezultate): 40,90 variante a 3 173 lei.

Categoria a III-a (10 rezultate): 557 variante a 349 lei.